

HOTĂRÂRE

cu privire la contestația depusă de administratorul Întreprinderii de Stat „Direcția pentru Exploatarea Imobilului”, Sergiu Stoian împotriva Hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 4/4 din 27 februarie 2026, emise în privința acțiunilor judecătorului Ghenadie Comerzan de la Judecătoria Edineț, sediul Briceni

09 iunie 2026
nr. 275/18

mun. Chișinău

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, în componența:

Președintele ședinței:

Membrii:

Sergiu Caraman

Aliona Miron

Ion Guzun

Livia Mitrofan

Lucia Popescu

Tatiana Tabuncic

Natalia Bondarenco

Sergiu Băieșu

Ioana Chironet

Tatiana Ciaglic

Maria Frunze

Alexandru Postica

examinând în ședință publică contestația depusă de administratorul Întreprinderii de Stat „Direcția pentru Exploatarea Imobilului”, Sergiu Stoian, împotriva Hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 4/4 din 27 februarie 2026, emise în privința acțiunilor judecătorului Ghenadie Comerzan de la Judecătoria Edineț, sediul Briceni, și luând act de informația membrului CSM Tatiana Ciaglic,

CONSTATĂ:

1. Obiectul sesizării

1.1 La 21 martie 2025 Consiliul Superior al Magistraturii a înregistrat sesizarea administratorului ÎS „Direcția pentru exploatarea Imobilului”, Stoian Sergiu, privind acțiunile ilegale ale judecătorului Comerzan Ghenadie de la Judecătoria Edineț, sediul Briceni, la examinarea cauzei civile nr. 2c-7/2025/PIGD 2-25022730-28-2c- 2-22025-1.

1.2 În susținerea sesizării a indicat că, la 20 februarie 2025 în procedura Judecătoriei Edineț, sediul Briceni a fost înregistrată cererea de chemare în judecată a SRL „Gările Auto Moderne” către IP „Cadastrul Bunurilor Imobile” și ÎS „Direcția pentru Exploatarea Imobilului” privind nulitatea înregistrării radierii dreptului de gestiune economică din registrul bunurilor imobile, rectificarea registrului bunurilor imobile și evacuarea din imobil.

1.3 Concomitent, prin cererea de chemare în judecată, reclamantul a solicitat și aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, exprimate în **aplicarea sechestrului** asupra bunurilor imobile care fac parte din complexul patrimonial unic al Gărilor și Stațiilor Auto și a interzice efectuarea oricăror modificări în registrul de stat al bunurilor imobile cu privire la acestea, după cum urmează: Gara Auto Bălți; Gara Auto Briceni; Gara Auto Cahul; Gara Auto Călărași; Gara

Auto Cantemir; Gara Auto Căușeni; Gara Auto Ceadâr-Lunga; Gara Auto Cimișlia; Gara Auto Contrat; Gara Auto Dondușeni; Gara Auto Drochia; Gara Auto Edineț; Gara Auto Fălești; Gara Auto Florești; Gara Auto Centru; Gara Auto Sud; Gara Auto Glodeni; Gara Auto Leova; Gara Auto Vulcănești; Gara Auto Ungheni; Gara Auto Strășeni; Gara Auto Ștefan-Vodă; Gara Auto Soroca; Gara Auto Rîșcani; Gara Auto Otaci; Gara Auto Orhei; Gara Auto Ocnița; Gara Auto Lipcani cu menționarea numerelor cadastrale a bunurilor imobile raportate acestor gări.

1.4 Suplimentar, s-a solicitat ca și măsură asiguratorie **interzicerea ÎS „Direcția pentru exploatarea imobilului” să exercite dreptul de gestiune economică** (posesie și folosință), înscris în registrul de stat al bunurilor imobile asupra bunurilor imobile care fac parte din complexul patrimonial unic al Gărilor și Stațiilor Auto, până la soluționarea definitivă a cauzei; **interzicerea ÎS „Direcția pentru exploatarea imobilului” să creeze, sub orice formă, impedimente în folosința și administrarea de către SRL „Gările Auto Moderne”** a bunurilor imobile care fac parte din complexul patrimonial unic al Gărilor și Stațiilor Auto, până la soluționarea definitivă a cauzei; **interzicerea ÎS „Direcția pentru exploatarea imobilului” să încheie contracte de locațiune, arendă, comodat, administrare sau alte acte juridice care ar putea afecta drepturile reclamantei asupra bunurilor imobile ce fac parte din complexul patrimonial unic al Gărilor și Stațiilor Auto, până la soluționarea definitivă a cauzei; interzicerea ÎS „Direcția pentru exploatarea imobilului”, de a iniția, continua sau executa orice acțiune de evacuare a SRL „Gările auto moderne”** din bunurile imobile ce fac parte din complexul patrimonial unic al Gărilor și Stațiilor Auto, până la soluționarea definitivă a cauzei.

1.5 Prin încheierea Judecătoriei Edineț, sediul Briceni, din **12 martie 2025** de către judecătorul Comerzan Ghenadie s-a admis parțial cererea SRL „Gările Auto Moderne” privind asigurarea acțiunii. S-a aplicat sechestru asupra bunurilor imobile menționate de către reclamant și care fac parte din complexul patrimonial unic al Gărilor și Stațiilor Auto. Totodată, s-a dispus interzicerea pârâtei ÎS „Direcția pentru exploatarea imobilului”, de a iniția, continua sau executa orice acțiune de evacuare a SRL „Gările Auto Moderne” din bunurile imobile care fac parte din complexul patrimonial unic al Gărilor și Stațiilor Auto, până la soluționarea definitivă a cauzei.

1.6 Petiționarul relevă că, în motivarea încheierii, judecătorul Comerzan Ghenadie a indicat astfel de argumente: „, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar putea aduce dificultăți privind executarea hotărârii judecătorești și ar genera riscul imposibilității realizării drepturilor sale, judecătorul ajunge la concluzia de a admite parțial cererea privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii”.

1.7 Petiționarul consideră că, magistratul Ghenadie Comerzan la emiterea actului judecătoresc a încălcat normele imperative ale legii, și anume, procedura civilă constituie activitatea instanțelor judecătorești în scopul apărării drepturilor și intereselor legitime ale persoanei. Activitatea instanțelor judecătorești în cauzele civile se desfășoară în scopul soluționării cauzei civile. Desfășurarea procesului civil are loc prin trecerea succesivă de la anumite acte procesuale la cele ulterioare într-o anumită ordine prevăzută de Codul de procedură civilă și sunt grupate în etape, care în literatura de specialitate sunt numite faze ale procesului civil. Importanța particularităților fazelor procesului civil constă în

aceea că la fiecare fază pot fi îndeplinite doar anumite acțiuni procedurale. Normele de procedură civilă pot prevedea drept sancțiune procedurală pentru neîndeplinirea actului procedural, la o anumită fază a procesului civil, decăderea din drepturi pentru neîndeplinirea în termen a actului procedural.

1.8 Petiționarul subliniază că, judecătorul Ghenadie Comerzan nu și-a executat cu diligență obligațiile sale, neverificând dacă pe rolul Judecătoriei Edineț, sediul Briceni sau pe rolul altor instanțe judecătorești naționale se află în examinare un litigiu similar (între aceleași părți, cu privire la același obiect și pe aceleași temeuri). La 24 februarie 2025 ÎS „Direcția pentru Exploatarea Imobilului” a depus un demers de restituire, anexând copiile acțiunilor similare aflate pe rolul Judecătoriei Chișinău.

1.9 Petiționarul afirmă că, judecătorul era obligat să emită o încheiere de restituire a cererii de chemare în judecată a SRL „Gările Auto Moderne”. Totodată, SRL „Gările Auto Moderne” a depus în mai multe instanțe acțiuni similare, instanțele restituind cererile de chemare în judecată în baza art. 170 alin. (1) lit. g) Cod de procedură civilă (Judecătoria Ungheni- nr. 2-435/2025, Judecătoria Orhei- nr. 2c-16/2025).

1.10 Petiționarul consideră că, prin încheierea de acceptare pe rol a cererii de chemare în judecată și prin neaplicarea art. 170 alin. (1) lit. g) Cod de procedură civilă, judecătorul Comerzan Ghenadie a comis abaterea disciplinară prevăzută de art. 4 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 178/2014.

1.11 Totodată autorul sesizării susține că, judecătorul a emis un act de dispoziție prin care intenționat a încălcat drepturile Statului, neatrăs în proces. Or, prin încheierea Judecătoriei Edineț, sediul Briceni din 12 martie 2025 s-a aplicat sechestru asupra bunurilor imobile care fac parte din complexul patrimonial unic al Gărilor și Stațiilor Auto. La emiterea acestui act de dispoziție, judecătorul n-a luat în considerație că, bunurile imobile asupra cărora a fost aplicat sechestru aparțin cu drept de proprietate Statului Republica Moldova, fiind administrate de Agenția Proprietății Publice, informație care era cunoscută de judecătorul vizat, în condițiile în care acesta era obligat, la etapa intentării procesului civil, să administreze la dosar extrase din Registrul bunurilor imobile pentru toate imobilele litigioase.

1.12 Petiționarul relevă că, prin actul judecătoresc emis de către judecătorul Ghenadie Comerzan a fost lezat în mod inadmisibil dreptul de proprietate al statului asupra bunuri imobile reprezentate prin gările auto naționale. Dreptul de proprietate al statului asupra acestor imobile este protejat prin dispoziții constituționale și art. 1 Protocolul 1 adițional la CEDO.

1.13 În drept autorul își întemeiază sesizarea în baza art. 4 alin. (1) lit. b), i), g), art. 6, 19, 2124, 26, 36 din Legea nr. 178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor și art. 168 alin. 3) art. 170 alin. (1) lit. g), art. 177, art. 270 Cod de procedură civilă.

1.14 Petiționarul solicită pornirea procedurii disciplinare în privința judecătorului Ghenadie Comerzan de la Judecătoria Edineț, sediul Briceni, constatarea în acțiunile acestuia a abaterilor disciplinare prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. b), i) și g) din Legea nr. 178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor cu aplicarea sancțiunii corespunzătoare.

2. Procedura în fața Inspecției judiciare

2.1 Prin rezoluția inspectorului-judecător Diana Ioniță din 7 mai 2025, s-a dispus pornirea procedurii disciplinare și începerea cercetării disciplinare cu

privire la judecătorul Ghenadie Comerzan din cadrul Judecătoriei Edineț, sediul Briceni în baza elementelor abaterilor disciplinare stabilite la art. 4 alin. (1) lit. b) și i) din Legea nr. 178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

2.2 În scopul verificării argumentelor invocate în sesizări, Inspecția judiciară a remis copia sesizărilor, dar și a rezoluției de începere a cercetării disciplinare judecătorului Ghenadie Comerzan, cu solicitarea opiniei asupra argumentelor invocate.

2.3 La 2 aprilie 2024 judecătorul Ghenadie Comerzan a transmis Inspecției judiciare opinia scrisă asupra sesizărilor depuse. Judecătorul a apreciat ca fiind declarative și neîntemeiate afirmațiile ÎS „Direcția pentru exploatarea Imobilului” privind acceptarea cererii de chemare în judecată pe rol cu încălcarea normelor imperative ale legislației în procesul de înfăptuire a justiției.

2.4 Totodată, magistratul consideră că, poziția ÎS „Direcția de exploatare a imobilului” despre aplicarea sechestrului asupra bunurilor care aparțin domeniului public sunt neîntemeiate, precizând că gările auto sunt bunuri ce țin de domeniul privat al statului, asupra cărora poate fi aplicat sechestrul. Susține că prevederile art. 4 lit. i) din Legea nr. 174/2021 privind mecanismul de examinare a investițiilor de importanță pentru securitatea statului nu are atribuție la speța dată.

2.5 La fel, magistratul Ghenadie Comerzan apreciază declarative și neîntemeiate afirmațiile ÎS „Direcția pentru exploatarea Imobilului” și despre încălcarea prin actul judecătoresc emis a drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor fizice și juridice garantate de Constituție și tratate. În acest context invocă prevederile art. 15 alin. (1) din Legea nr. 544/1995 cu privire la statutul judecătorului.

2.6 De asemenea magistratul a menționat că, din Certificatul de încadrare în grad de dezabilitate (nr. CI2419453 din 24 aprilie 2024) prezintă grad accentuat de dezabilitate și după amiaza zilei de 12 martie 2025 a suferit o criză de boală și începând cu 13 martie 2025 se află în concediu medical. Consideră că anume din această cauză încheierea nu a fost suficient de motivată. La fel nu este de acord că, la emiterea încheierii a încălcat din motive imputabile o obligație de serviciu.

2.7 La 17 iunie 2025 a fost întocmit raportul Inspecției judiciare nr. 325s-465p/m prin care s-a constatat, maniera de examinare și soluționare de către magistrat a cererii privind aplicarea măsurilor de asigurare, care a fost contrară exigențelor art. 174, 175 și 177 alin. (1) din Codul de procedură penală. Totodată, actul judecătoresc nu a fost motivat corespunzător fapt ce contravine prevederilor art. 177 alin. (3) din Codul de procedură civilă precum și art. 270 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură penală. Astfel, s-a menționat că, normele procedurale menționate, prin corelare cu cele de drept material, aplicate de către magistrat în procesul de înfăptuire a justiției se consideră a fi imperative.

2.8 Astfel, Inspecția judiciară în rezultatul verificărilor realizate, ținând cont și de opinia judecătorului a stabilit că, la 20 februarie 2025 în cadrul Judecătoriei Edineț, sediul Briceni cauza civilă, inițiată la cererea de chemare în judecată a SRL „Gările Auto Moderne” către IP „Cadastrul bunurilor imobile”, SCT Briceni, ÎS „Direcția pentru exploatarea Imobilului”, prin intermediul PIGD, a fost repartizată în mod automat - aleatoriu spre examinare judecătorului Ghenadie Comerzan de la Judecătoria Edineț, sediul Briceni. În instanța de fond,

cauzei i s-a atribuit numărul de evidență electronică 2-25022730-28-2c-20022025-1.

2.9 Prin încheierea unipersonală a judecătorului Ghenadie Comerzan din 25 februarie 2025 s-a dispus a nu da curs cererii de chemare în judecată cu acordarea termenului de 15 zile pentru achitarea taxei de stat.

2.10 Prin încheierea magistratului vizat din 12 martie 2025 s-a dispus acceptarea în procedură a cererii SRL „Gărilor Auto Moderne” către IP „Cadastrul Bunurilor Imobile” SCT Briceni, ÎS „Direcția pentru exploatarea imobilului” privind nulitatea înregistrării în registrul bunurilor imobile.

2.11 Prin altă încheiere a Judecătorei Edineț, sediul Briceni din 12 martie 2025 (judecător Ghenadie Comerzan) s-a dispus admiterea parțială a cererii reclamantului privind asigurarea acțiunii cu aplicarea sechestrului asupra bunurilor imobile care fac parte din Complexul patrimonial unic al Gărilor și Stațiilor Auto, adică pe 30 gări cu menționarea numerelor cadastrale a bunurilor imobile din cadrul acestora. Totodată, prin același act judecătoresc ca și măsură asiguratorie s-a dispus interzicerea pârâtei ÎS „Direcția pentru exploatarea Imobilului” de a iniția, continua sau executa orice acțiune de evacuare a SRL „Gărilor Auto Moderne” din bunurile imobile care fac parte din Complexul patrimonial unic al Gărilor și Stațiilor Auto până la soluționarea definitivă a cauzei. Suplimentar, din textul încheierii reiese executarea imediată a acesteia.

2.12 Încheierea Judecătorei Edineț, sediul Briceni din 12 martie 2025 a fost contestată cu recurs de către ÎS „Direcția pentru exploatarea Imobilului”, totodată, acest act judecătoresc a fost contestat cu recurs și de către SRL „Gărilor Auto Moderne” (cu argumentul admiterii parțiale a cererii).

2.13 La 21 martie 2023 în cadrul Curții de Apel Nord, prin intermediul PIGD, cauza a fost repartizată în mod automat-aleatoriu spre examinare judecătorului Costăș Natalia, care urma s-o examineze în completul judecătoresc, format suplimentar din judecătorii Grumeza Elena și Parii Ivan.

2.14 Prin încheierea Curții de Apel Nord din 24 martie 2025 s-a dispus acceptarea spre examinare a cererii de recurs a ÎS „Direcția pentru exploatarea imobilului” cu intentarea procedurii de recurs și stabilirea examinării recursului în termen de 2 luni, cu citarea părților și propunerea depunerii până la 28 martie 2025 a referinței asupra recursului.

2.15 Totodată, în proces de verificare s-a stabilit că în instanța de recurs SRL „Gărilor Auto Moderne” au inițiat mai multe incidente de procedură, care prin actele judecătorești corespunzătoare au fost soluționate.

2.16 Astfel, prin încheierile Curții de Apel Nord au fost respinse ca neîntemeiate cererile de recuzare înaintate de către SRL „Gărilor Auto Moderne” fiecărui magistrat din completul judecătoresc a instanței de recurs (din 27.03.2025/în privința jud. Costăș N., din 02.04.2025/în privința jud. Parii Iv.).

2.17 Succesiv, prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 11 aprilie 2025 s-a dispus respingerea cererii SRL „Gărilor Auto Moderne” privind strămutarea cauzei pentru examinare unei alte instanțe egale în grad. Este de notat că, SRL „Gărilor Auto Moderne” au depus cerere de strămutare a cauzei la o altă instanță egală în grad distinct pentru fiecare temei legal separat. Finalmente, cauza a fost remisă spre examinare în ordine de recurs Curții de Apel Nord.

2.18 Totodată, pe durata examinării cererii de strămutare de către Curtea Supremă de Justiție au fost examinate și respinse cererile de recuzare a

magistraților Stratulat Gheorghe, Parfeni Oxana și Procopciuc Stela. Succesiv, prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 27 mai 2025 cererile de recuzare depuse de administratorul SRL „Gărilor Auto Moderne” au fost recunoscute ca fiind abuzive cu aplicarea față de acesta a amenzii judiciare.

2.19 În proces de verificare s-a stabilit că, de către SRL „Gărilor Auto Moderne” a fost înregistrată la Curtea Supremă de Justiție (la 23.05.2025) sesizare cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate a art.43 alin. (2) lit. f) Cod procedură civilă. Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 29 mai 2025 s-a respins cererea SRL „Gărilor Auto Moderne” despre ridicarea excepției de neconstituționalitate cu aplicarea amenzii judiciare administratorului societății.

2.20 Suplimentar, prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 5 iunie 2025 s-a dispus restituirea cererii SRL „Gărilor Auto Moderne” (judecători Procopciuc Stela, Parfeni Oxana, Stratulat Gheorghe) privind revizuirea încheierii Curții Supreme de Justiție din 11 aprilie 2025 cu privire la respingerea cererii de strămutare a cauzei de la Curtea de Apel Nord la o altă instanță egală în grad.

2.21 Ulterior examinării cauzei în ordine de recurs, prin decizia Curții de Apel Nord din 3 iunie 2025 s-a decis respingerea cererii de recurs a SRL „Gărilor Auto Moderne”. Prin același act judecătoresc s-a admis recursul ÎS „Direcția pentru exploatarea Imobilului” împotriva încheierii Judecătoriei Edineț, sediul Briceni din 12 martie 2025. Succesiv, s-a casat încheierea recurată cu soluționarea prin decizie a problemei după cum urmează: s-a respins cererea SRL „Gărilor Auto Moderne” cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ca neîntemeiată cu restituirea cauzei pentru examinare în fond în prima instanță în același complet de judecată.

2.22 Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord reține că instanța de fond greșit a concluzionat asupra admiterii parțiale a cererii de asigurare a acțiunii, nefiind verificate următoarele circumstanțe: - raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asigurătorii; dacă există *periculum in mora* (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); asigurarea unui echilibru între interesele părților cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare; în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate e în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea *de facto* a scopului măsurilor de asigurare.

2.23 La fel, Colegiul civil a reținut că instanța de fond, aplicând sechestru asupra bunurilor imobile ale Gărilor și Stațiilor Auto, concomitent interzicând pârâtei de a iniția, continua sau executa orice acțiune de evacuare a SRL „Gărilor Auto Moderne” din bunurile imobile ce fac parte din complexul patrimonial unic al Gărilor și Stațiilor Auto, nu a ținut cont de riscul provocării unor dificultăți economico-financiare pentru întreprinderi, cu paralizarea activității acestora. Astfel, cererea privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, nu este justificată și argumentată prin prisma prevenirii aducerii unor pagube iminente și irecuperabile, precum și imposibilitatea executării eventualei hotărâri judecătorești, respectiv nu corespunde criteriilor, cerințelor și exigențelor legale aplicabile. În proces de verificare a sesizării, raportat

acțiunilor magistratului din cadrul Judecătoriei Edineț, sediul Briceni, Comerzan Ghenadie n-a fost posibilă reținerea unor argumente suficiente și convingătoare din partea acestuia în favoarea soluției adoptate prin încheierea din 12 martie 2025. Or, din constatările instanței superioare reiese caracterul ilegal al soluției adoptate de către magistrat în raport cu cererea SRL „Gărilor Auto Moderne” privind aplicarea măsurilor asigurătorii.

2.24 Instanța de recurs a menționat că, măsurile de asigurare fiind măsuri procesuale cu caracter temporar menite să asigure executarea actului judecătoresc pronunțat, precum și să contribuie la păstrarea situației existente între părțile în litigiu, la aplicarea lor instanța urmează să rețină probe pertinente și concludente în sensul dificultăților judecătorești sau imposibilității executării hotărârii judecătorești.

2.25 Instanța, la examinarea cererii de asigurare a acțiunii, urmează, în fiecare caz concret, să verifice obiectul și temeiul acțiunii principale, să determine natura litigiului, să verifice argumentele reclamantului referitoare la acțiunile cu rea-credință ale pârâtului, care ar putea pune obstacole în privința executării viitoarei hotărâri judecătorești. La caz, aceste obligații procesuale de către magistratul Ghenadie Comerzan au fost desconsiderate.

2.26 În cazul în care nu se motivează aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, ori, nu se indică circumstanțele și faptele, ce ar permite să se creadă, dincolo de orice dubii rezonabile, că se va cauza un prejudiciu considerabil, iminent și irecuperabil, asemenea măsură asiguratorie nu poate fi acceptată și admisă.

2.27 Inspecția judiciară a reținut că, din acțiunile magistratului din cadrul Judecătoriei Edineț, sediul Briceni, Ghenadie Comerzan la examinarea și soluționarea cererii cu privire la asigurarea acțiunii (încheiere din 12.03.2025) reiese bănuiala rezonabilă de admitere a abaterii disciplinare stabilite la lit. b) și i) din art. 4 alin. (1) din Legea 178 /25.07.2014, adică: b) adoptarea unei hotărâri judecătorești prin care, intenționat sau din neglijență gravă, au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor fizice sau juridice, garantate de Constituția Republicii Moldova și de tratatele internaționale privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte; i) încălcarea normelor imperative ale legislației în procesul de înfăptuire a justiției. Or, prin actul judecătoresc de dispoziție magistratul Ghenadie Comerzan a dispus aplicarea sechestrului pe bunurile care aparțin domeniului public (prin raportare la art. 471 Cod civil și art.4 lit. c) din Legea nr. 174/2021 privind mecanismul de examinare a investițiilor de importanță pentru securitatea statului) și care fac parte din Complexul patrimonial unic al Gărilor și Stațiilor Auto (30 gări naționale cu imobilele din gestiunea acestora). Succesiv, magistratul Ghenadie Comerzan a dispus interdicția acționării pârâtului până la soluționarea definitivă a cazului, adică a ÎS „Direcția pentru exploatarea imobilului” în vederea inițierii, continuării și executării oricărei acțiuni de evacuare a SRL „Gărilor Auto Moderne”, în condițiile existenței Ordinului Agenției Proprietății Publice nr. 241 din 12 august 2024 „Cu privire la demararea procedurii de preluare unilaterală de la SRL „Gărilor Auto Moderne” și transmitere a activelor Gărilor și Stațiilor Auto către ÎS „Direcția pentru exploatarea imobilului”.

2.28 Astfel Inspecția judiciară a constatat că, actul judecătoresc de dispoziție emis de către magistratul Ghenadie Comerzan este în măsură să

prejudiciale drepturile și interesele legitime ale statului. Subsecvent, maniera de examinare și soluționare de către magistrat a cererii privind aplicarea măsurilor asigurătorii a fost una contrară exigențelor art. 174, 175, 177 alin. (1) Cod procedură civilă. Corelativ, nemotivarea actului judecătoresc contravine și art. 177 alin. (3) Cod procedură civilă, dar și art. 270 alin. (1) lit. e) CPC. Corespunzător, normele procedurale menționate, prin corelare cu cele de drept material, aplicate de către magistrat în procesul de înfăptuire a justiției se consideră a fi imperative.

2.29 Inspectorul-judecător a considerat eronată poziția magistratului Ghenadie Comerzan cu privire la starea sănătății precară care nu i-a permis motivarea corespunzătoare a actului judecătoresc.

2.30 În concluzie, Inspecția judiciară a menționat că, certificatul care confirmă dizabilitatea periodică nu este în măsură să justifice nemotivarea actelor judecătorești curente adoptate în procesul de înfăptuire a justiției în prezența unei capacități de muncă. Mai mult, complexitatea de circumstanțe în care acest act judecătoresc a fost adoptat indică la neglijența gravă a magistratului în sensul art. 4¹ din Legea nr. 178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

2.31 Raportul Inspecției judiciare împreună cu materialele relevante, au fost remise Colegiului disciplinar pentru examinare prin prisma art. 26, alin. (2) din Legea nr. 178/2014.

3. Procedura în fața Colegiului disciplinar

3.1 În rezultatul examinării materialelor procedurii disciplinare, precum și a raportului Inspecției judiciare, în temeiul art. 35, 36 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 178/2014, Plenul Colegiului disciplinar prin Hotărârea nr. 4/4 din 27 februarie 2026 a încetat procedura disciplinară din motiv că de către magistratul Ghenadie Comerzan din cadrul Judecătoriei Edineț, sediul Briceni nu a fost comisă o abatere disciplinară.

3.2 În motivarea hotărârii, Plenul Colegiului disciplinar a examinat raționamentele inspectorului-judecător referitoare la pretinsa încălcare de către magistratul Ghenadie Comerzan a prevederilor art. 471 Cod civil, art.4 lit. c) din Legea nr. 174/2021 privind mecanismul de examinare a investițiilor de importanță pentru securitatea statului, art. 174, 175, 177 alin. (1), 270 alin. (1) lit. e) Cod procedură civilă, pe care le califică ca fiind norme imperative ce ar interzice aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii în privința bunurilor ce aparțin domeniului public al statului, și a reținut că acestea sunt neîntemeiate. În acest context, Colegiul a constatat că, soluția de a admite parțial cererea de asigurare a acțiunii a fost adoptată de către judecătorul Comerzan Ghenadie în temeiul art. 174-178 din Codul de procedură civilă, ca urmare a constatării că neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar putea aduce dificultăți privind executarea hotărârii judecătorești și ar genera riscul imposibilității realizării drepturilor reclamantului (circumstanțe deduse din Încheierea nr. 2c-7/2025 din 12 martie 2025) și ca urmare a aprecierii complexului patrimonial unic al Gărilor și Stațiilor Auto ca fiind proprietatea statului dar care aparține domeniului privat al statului (circumstanțe deduse din Opinia magistratului din 02.04.2025).

3.3 Colegiul a reținut că, art. 174-178 din Codul de procedură civilă, aplicate de magistrat nu constituie norme imperative în sensul strict al art. 4, alin. (1) lit. i) din Legea nr. 178/2014, care ar interzice aplicarea măsurilor de

asigurare a acțiunii în circumstanțele speței. Or, în art. 174 alin. (2), precum și în art. 175 CPC, interdicția de aplica măsurile de asigurare asupra bunurilor imobile ce fac parte din complexul patrimonial unic al Gărilor și Stațiilor Auto nu este prevăzută în mod expres. Totodată aceste norme oferă judecătorului o marjă de apreciere cu privire la admiterea sau respingerea cererii de aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Spre deosebire de normele imperative, care impun conduita obligatorie și nu permit nici o derogare, dispozițiile incidente în prezenta cauză sunt de ordin funcțional-procedural, aplicabile în funcție de circumstanțele concrete ale cauzei.

3.4 În ceea ce privește alegația Inspecției judiciare precum că încheierea 2c-7/2025 din 12 martie 2025 este nemotivată contrar art. 177 alin. (3) și art. 270 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, Colegiul a reținut că încheierea respectivă este una motivată, cu indicarea motivelor care au determinat concluziile instanței și legea guvernantă.

3.5 Totodată, cu privire la argumentele Inspecției judiciare privind calitatea și conținutul motivării, Colegiul disciplinar a considerat că excede sfera răspunderii disciplinare și constituie un temei de recurs. La caz, petentul a contestat încheierea Judecătoriei Edineț, sediul Briceni din 12 martie 2025 care prin decizia Curții de Apel Nord din 3 iunie 2025 a fost casată. Mai mult, chiar și casarea actului judecătoresc de către instanța superioară, nu poate constitui temei suficient pentru responsabilizarea disciplinară a magistratului instanței de fond, cauza menținându-și statutul de examinare în fond.

3.6 În final, Plenul Colegiului Disciplinar a reiterat principiul potrivit căruia aprecierea legalității și temeiniciei hotărârilor judecătorești aparține exclusiv instanțelor competente, în cadrul procedurilor și căilor de atac prevăzute de lege, fără ingerințe externe în actul de judecată.

4. Procedura în fața Consiliului Superior al Magistraturii

4.1 La 27 aprilie 2026 administratorul ÎS „Direcția pentru exploatarea Imobilului”, Stoian Sergiu, a depus contestație împotriva Hotărârii nr. 4/4 din 27 februarie 2026 a Colegiului disciplinar, emisă în privința judecătorului Ghenadie Comerzan de la Judecătoria Edineț, sediul Briceni, prin care a solicitat admiterea contestației, anularea Hotărârii Plenului Colegiului disciplinar și adoptarea unei noi hotărâri prin care să fie constatate abaterile disciplinare, în acțiunile judecătorului Ghenadie Comerzan de la Judecătoria Edineț, sediul Briceni, prevăzute de art. 4 alin. (1) lit. b) și i) din Legea nr. 178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, cu aplicarea sancțiunii disciplinare corespunzătoare.

4.2 În susținerea contestației, autorul reiterează argumentele din sesizarea inițială, invocând în esență că judecătorul Ghenadie Comerzan a aplicat sechestru asupra bunurilor proprietate publică a statului - Complexul patrimonial unic al Gărilor și Stațiilor Auto cu încălcarea principiului insesizabilității bunurilor domeniului public, a emis o încheiere nemotivată, contrar exigențelor art. 177 alin. (3) și art. 270 lit. e) din Codul de procedură civilă, a acceptat pe rol cererea de chemare în judecată cu ignorarea prevederilor art. 170 alin. (1) lit. g) din Codul de procedură civilă.

Aspecte de procedură

4.3 În conformitate cu art. 39, alin. (1), (2), (3) din Legea nr. 178/2014, hotărârile Colegiului disciplinar pot fi contestate la Consiliul Superior al Magistraturii, prin intermediul Colegiului, de persoanele care au depus

sesizarea, Inspecția judiciară sau judecătorul vizat în hotărâre, în termen de 15 zile de la data primirii copiei hotărârii motivate.

4.4 Termenul de 15 zile este un termen de decădere. La expirarea acestui termen, hotărârile Colegiului disciplinar devin irevocabile. Contestațiile se examinează în cel mult 30 de zile de la data înregistrării lor la Consiliul Superior al Magistraturii. Data, ora și locul examinării contestației se comunică din timp persoanei care a depus sesizarea și judecătorului vizat.

4.5 Hotărârea Plenului Colegiului disciplinar nr. 4/4 din 27 februarie 2026 a fost adusă la cunoștință administratorului ÎS „Direcția pentru exploatarea Imobilului”, Stoian Sergiu la 21 aprilie 2026, fapt confirmat prin Avizul de recepție nr. DS8025485897AS.

4.6 Contestația formulată de administratorul ÎS „Direcția pentru exploatarea Imobilului”, Stoian Sergiu a fost înregistrată la Consiliul Superior al Magistraturii la 27 aprilie 2026. Prin urmare, termenul de contestare prevăzut la art. 39 alin. (1) din Legea nr. 178/2014 a fost respectat, ceea ce determină admisibilitatea examinării contestației în fond.

4.7 Plenul menționează că pentru 26 mai 2026 în agenda ședinței Consiliului Superior al Magistraturii a fost inclus subiectul cu privire la contestația depusă de administratorul ÎS „Direcția pentru exploatarea Imobilului”, Stoian Sergiu împotriva Hotărârii Colegiului disciplinar nr. 4/4 din 27 februarie 2026, emisă în privința judecătorului Ghenadie Comerzan de la Judecătoria Edineț, sediul Briceni.

4.8 La ședința respectivă au participat inspectorul-judecător Ludmila Ouș și judecătorul Ghenadie Comerzan de la Judecătoria Edineț, sediul Briceni.

4.9 Inspectorul-judecător Ludmila Ouș a pledat pentru respingerea contestației.

4.10 În susținerea poziției sale aceasta a menționat că, contestația depusă de administratorul ÎS „Direcția pentru exploatarea Imobilului”, Stoian Sergiu este identică după conținut cu sesizarea depusă la Inspecția-judiciară, prin care petiționarul a solicitat constatarea abaterilor disciplinare în privința acțiunilor sau inacțiunilor judecătorului a art. 4 alin. (1) lit. b), i) și g) din Legea nr. 178/2014.

4.11 Totodată, a afirmat că, Inspecția judiciară a intentat procedura disciplinară și a întocmit Raportul prezentat Colegiului disciplinar, stabilind abaterea disciplinară a judecătorului vizat în baza lit. b) și i) din Legea nr. 178/2014, iar litera g) nu a fost înaintată. Astfel, contestatarul solicită constatarea abaterii disciplinare stabilite la art. 4 alin. (1) lit. g) din Legea 178/2014, care nu a fost obiect de examinare și nici nu a fost intentată procedura disciplinară.

4.12 Judecătorul Ghenadie Comerzan a solicitat respingerea contestației ca fiind neîntemeiată cu menținerea Hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 4/4 din 27 februarie 2026.

4.13 În ședința din 26 mai 2026, în urma examinării procedurii disciplinare, Plenul CSM s-a retras pentru deliberări. La revenire, cu 11 (unsprezece) voturi „pro” și 0 (zero) „contra” Plenul CSM a reluat examinarea procedurii disciplinare și a dispus amânarea acesteia pentru o ședință ulterioară pentru a fi adresate unele întrebări judecătorului vizat.

Aprecierea Consiliului Superior al Magistraturii

5. Analizând argumentele reliefate în contestația depusă și de poziția contestatarului, argumentele judecătorului Ghenadie Comerzan, materialele procedurii disciplinare prin prisma prevederilor Legii nr. 178/2014, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține următoarele.

În acord cu art. 22, alin. (4) din Legea nr. 947-XIII din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, contestațiile împotriva hotărârilor adoptate de Colegiul disciplinar se examinează conform prevederilor Legii nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

În corespundere cu art. 39, alin. (4), lit. b) din Legea nr. 178/2014, după examinarea contestațiilor, Consiliul Superior al Magistraturii poate decide admiterea contestației și adoptarea unei noi hotărâri. În acest caz prevederile cu privire la procedura de examinare și conținutul hotărârii colegiului disciplinar privind rezultatul examinării cauzei disciplinare sunt aplicabile și pentru Consiliul Superior al Magistraturii.

În condițiile art. 34, alin. (5) din Legea nr. 178/2014, cauza disciplinară se examinează în limitele Raportului Inspecției judiciare întocmit în conformitate cu prevederile art. 26 alin. (2).

5.1 Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reiterează că, pentru a fi antrenată răspunderea disciplinară a unui judecător este necesar să existe o conduită ilicită a acestuia, de încălcare a normelor de conduită stabilite prin legi și regulamente, să existe o legătură de cauzalitate între fapta comisă și valoarea socială lezată, iar această faptă să fie comisă cu vinovăție, fie sub forma intenției, fie a neglijenței grave.

5.2 Din materialele cauzei disciplinare s-a constatat că, la examinarea și soluționarea de către magistratul Ghenadie Comerzan a cererii cu privire la asigurarea acțiunii, prin actul judecătoresc de dispoziție adoptat a dispus aplicarea sechestrului pe bunurile care aparțin *domeniului public* din Legea nr. 174/2021 privind mecanismul de examinare a investițiilor de importanță pentru securitatea statului și care fac parte din Complexul patrimonial unic al Gărilor și Stațiilor Auto (30 gări naționale cu imobile din gestiunea acestora). Succesiv, magistratul Ghenadie Comerzan a dispus interdicția acționării pârâtului până la soluționarea definitivă a cazului.

5.3 În Raportul său Inspectorul-judecător a menționat că, actul judecătoresc de dispoziție emis de către magistratul Ghenadie Comerzan este în măsură să prejudicieze drepturile și interesele legitime ale statului, iar maniera de examinare și soluționare de către magistrat a cererii privind aplicarea măsurilor asigurătorii a fost una contrară exigențelor art. 174, 175, 177 alin. (1) din Codul de procedură penală. Totodată, s-a mai menționat că nemotivarea actului judecătoresc contravine art. 177 alin. (3) din Codul de procedură civilă, dar și art. 270 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură penală, norme care prin corelare cu cele de drept material, aplicate de către magistrat se consideră a fi imperative. În concluzie, din maniera de examinare a cererii de asigurare a acțiunii și din poziția exprimată de magistrat, inspecția judiciară a dedus nerespectarea normelor imperative și a apreciat că faptele descrise întrunesc elementele abaterilor disciplinare prevăzute de Legea nr. 178 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

5.4 Inspecția judiciară a apreciat că în acțiunile magistratului Ghenadie Comerzan se conturează o bănuială rezonabilă privind săvârșirea unor abateri disciplinare, prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. b) și i) din Legea nr. 178/2014.

5.5 Conform art. 4, alin. (1), lit. b) din Legea nr. 178/2014, constituie abatere disciplinară: emiterea unui act judecătoresc de dispoziție prin care, intenționat sau din neglijență gravă, au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor fizice sau juridice, garantate de Constituția Republicii Moldova și de tratatele internaționale privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte. Litera i) al aceluiași alineat prevede că constituie abatere disciplinară: încălcarea normelor imperative ale legislației în procesul de înfăptuire a justiției.

Potrivit art. 21 alin. (1) din Legea nr. 544/1995, judecătorii poartă răspundere disciplinară în modul stabilit de Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Conform principiului *profesionalismului* consfințit în Codul de etică și conduită profesională al judecătorului, în exercitarea atribuțiilor, judecătorul va exercita responsabilitățile juridice ce îi revin în măsura în care să se asigure de aplicarea corectă a legii și instrumentarea cauzelor în mod echitabil, eficient și fără întârziere.

Potrivit art. 174 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, *în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.*

Iar, potrivit art. 175 alin. (2) din același cod, judecătorul sau instanța dispune, la cererea participanților la proces, aplicarea și a altor măsuri de asigurare a acțiunii care *să corespundă scopurilor* specificate la art.174. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acțiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depășește valoarea acțiunii.

Potrivit art. 471 alin. (4) din Codul civil bunurile domeniului public sunt inalienabile, insesizabile și imprescriptibile. Dreptul de proprietate asupra acestor bunuri nu se stinge prin neuz și nu poate fi dobândit de terți prin uzucapiune.

Aplicarea principiilor în cauza de față

5.6 Consiliul Superior al Magistraturii evidențiază că, legiuitorul a definit expres scopul măsurilor de asigurare - de a garanta executarea hotărârii judecătorești viitoare și de a preveni apariția unor prejudicii ireparabile sau dificultăți majore în realizarea dreptului recunoscut prin instanță.

În acest sens, măsurile de asigurare (cum ar fi, în speță, sechestrul bunurilor imobile) trebuie să se afle într-un raport direct de proporționalitate și cauzalitate cu obiectul acțiunii (pretenția formulată în cererea de chemare în judecată). Măsura aplicată trebuie să servească exclusiv conservării situației de fapt sau de drept care face obiectul litigiului.

Totodată, Consiliul reține că, potrivit art. 174 alin. (1) din Codul de procedură civilă, aplicarea măsurilor de asigurare este admisă numai în cazul în care neaplicarea acestora ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești. Or, această finalitate nu poate fi desprinsă de natura juridică a bunurilor asupra cărora se solicită aplicarea măsurii asigurătorii și de regimul juridic instituit de lege în privința acestora.

Sub acest aspect, Consiliul constată că bunurile asupra cărora judecătorul a dispus aplicarea sechestrului fac parte din domeniul public al statului și sunt supuse regimului juridic imperativ prevăzut de art. 471 alin. (4) din Codul civil, potrivit căruia acestea sunt inalienabile, insesizabile și imprescriptibile. Caracterul insesizabil al bunurilor din domeniul public exclude posibilitatea urmăririi silită a acestora și, implicit, posibilitatea valorificării lor în cadrul procedurii de executare silită. Prin urmare, aplicarea unei măsuri asigurătorii având drept scop garantarea executării unei hotărâri judecătorești asupra unor bunuri care, prin efectul legii, sunt excluse de la executarea silită este incompatibilă cu însăși finalitatea juridică a instituției asigurării acțiunii.

În același sens, măsurile asigurătorii nu pot conduce la indisponibilizarea unor bunuri care, prin natura și regimul lor juridic, sunt excluse din circuitul civil, întrucât o asemenea interpretare ar permite eludarea indirectă a unei interdicții instituite expres de lege. Regimul de insesizabilitate consacrat de art. 471 alin. (4) din Codul civil are ca rațiune protecția interesului public și asigurarea funcționării serviciilor publice, astfel încât acesta nu poate fi înlăturat prin dispunerea unor măsuri procesuale cu caracter asigurător.

În speță, SRL Gările Auto Moderne s-a adresat în instanță împotriva IP Cadastru Bunurilor Imobile și ÎS Direcția pentru Exploatarea Imobilului cu o acțiune de constatare a nulității înregistrărilor în registrul de stat al bunurilor imobile, înregistrări ce vizau gestiunea economică a garilor auto din Republica Moldova. Nicio parte nu a contestat dreptul de proprietate a statului asupra garilor auto.

Pe de altă parte, unicul organ abilitat să gestioneze și protejeze proprietatea publică – Agenția Proprietății Publice, nici nu a fost parte la proces la momentul aplicării măsurilor de asigurare.

Raportând obiectul litigiului, care de altfel reprezintă formalizarea unui drept (drept scriptic), la măsurile de asigurare aplicate de judecătorul Ghenadie Comerzan, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii consideră sechestrul aplicat pe toate gările auto din Republica Moldova o măsură nejustificată și contrară scopului expres stabilit de lege, acțiune prin care judecătorul a încălcat normele imperative ale legii cu privire la regimul de insesizabilitate a bunurilor.

Aplicarea măsurilor asigurătorii pe întregul complex de bunuri imobile, precum și interzicerea unor acțiuni, reprezintă o măsură vădit disproporționată în raport cu complexitatea litigiului și restricționează atributele proprietății publice prin blocarea dreptului de dispoziție a statului, afectând direct regimul juridic de protecție al proprietății publice.

La caz, judecătorul aplicând excesiv art. 174 din Codul de procedură civilă nu a justificat că neaplicarea sechestrului ar face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri de radiere a unei înregistrări și, în plus, a dispus aplicarea sechestrului asupra unor bunuri care, potrivit art. 471 alin. (4) din Codul civil, sunt insesizabile și excluse de la executarea silită. În aceste circumstanțe, măsura asiguratorie dispusă nu doar că nu corespundea scopului legal al asigurării acțiunii, dar contravenea în mod direct unei norme imperative de drept material, substituind, totodată, prin voința judiciară, competențele Agenției Proprietății Publice.

5.7 Pentru a califica fapta ca abatere disciplinară, este important ca aceasta, după gravitatea ei, să nu poată fi calificată doar ca încălcare a Codului de etică și conduită profesională a judecătorilor.

La acest capitol Consiliul Superior al Magistraturii apreciază că, această conduită a judecătorului depășește simpla eroare de interpretare a legii (care s-ar corecta doar prin căile de atac) și trece în sfera ilicitului disciplinar. Aplicarea unei măsuri de asigurare disproporționată pe bunuri insesizabile ale statului într-un litigiu care nu are ca obiect dreptul de proprietate asupra bunurilor imobile respective sau legalitatea actului administrativ al Agenției Proprietății Publice, aduce atingere gravă securității raporturilor juridice.

Urmează a fi reținut că, nu orice încălcare a normelor de drept material sau procesual constituie o abatere disciplinară, ci doar acelea care produc o gravitate deosebită. Greșelile judiciare pot fi corectate pe calea controlului judiciar, pe când abaterea disciplinară prevăzută la art. 4 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 178/2014 poate fi reținută doar atunci când există o vădită contradicție între dispozițiile legale aplicabile și măsurile dispuse în acea cauză.

5.8 Latura obiectivă a abaterii disciplinare reglementate de art. 4 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 178/2014 constă în acțiunea sau inacțiunea prin care se încalcă o normă legală de strictă interpretare.

Scopul legal al asigurării acțiunii este exclusiv conservarea unei stări de fapt pentru a nu face imposibilă executarea unei hotărâri viitoare. Aplicarea unor măsuri de asigurare de indisponibilizare a unor bunuri din proprietatea publică a statului și care sunt excluse din circuitul civil, reprezintă o încălcare a normelor imperative ale legii care reglementează acest regim juridic.

Subsecvent, transformarea asigurării dintr-un mecanism de conservare într-un instrument de protecție economică a unei entități private în fața statului, într-un litigiu cu un obiect impropriu măsurii asiguratorii aplicate de judecător, reprezintă o încălcare a esenței textului de lege.

5.9 Latura subiectivă a abaterii rezultă din atitudinea neglijentă gravă a judecătorului de nesocotire a scopului strict al măsurilor de asigurare, a legăturii de cauzalitate între obiectul acțiunii și măsura asiguratorie aplicabilă, precum și a regimului juridic de protecție a proprietății publice.

5.10 Analizând elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 4 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 178/2014, prin prisma laturii subiective, Consiliul reține că fapta judecătorului a fost săvârșită din neglijență, ca formă de vinovăție prevăzută de lege, iar nu din rea-voință sau cu intenție directă de a eluda normele de drept.

Din materialele dosarului disciplinar nu rezultă probe certe sau indicii temeinice care să demonstreze că judecătorul a acționat cu intenție directă, că ar urmări obținerea unui avantaj patrimonial sau a urmărit în mod conștient prejudicierea intereselor statului ori favorizarea entității juridice private.

Consiliul constată că judecătorul a manifestat o abordare formală și superficială în analiza caracterului accesoriu și proporțional al măsurilor de asigurare solicitate în raport cu obiectul acțiunii (nulitatea înregistrării în registrul bunurilor imobile). Neconștientizând pe deplin impactul sistemic asupra regimului juridic al bunurilor domeniului public (gările auto) și statutul Agenției Proprietății Publice, magistratul a săvârșit o eroare judiciară din cauza nerespectării standardului de diligență maximă cerut unui judecător. Această conduită întrunește elementele neglijenței profesionale, manifestată prin neprevăderea consecințelor actului său, deși, în virtutea funcției, trebuia și putea să le prevadă.

5.11 Examinând motivele invocate în contestație cu privire la pretinsa

existență a elementelor constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 4 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 178/2014 („neîndeplinirea sau îndeplinirea cu întârziere ori în mod necorespunzător a unei obligații de serviciu, fără o justificare rezonabilă”), Consiliul le respinge ca fiind nefondate, or această abatere vizează, de regulă, obligații de ordin administrativ, managerial sau procedural general legate de gestionarea fluxului de activitate din instanță (ex. nerespectarea termenelor de redactare a hotărârilor, nesolicitarea dosarelor, neorganizarea ședințelor, omisiuni de organizare a procesului). Aceasta sancționează pasivitatea sau conduita administrativă defectuoasă.

Abaterea constatată în acțiunile judecătorului are un caracter special și vizează însuși actul de înfăptuire a justiției. Aceasta se referă la adoptarea unor acte judiciare (încheieri, hotărâri) prin care se încalcă flagrant texte de lege prohibitive sau imperative (în speță, aplicarea sechestrului pe bunuri insesizabile ale statului și ignorarea normelor privind asigurarea acțiunii).

Deficiența constatată în sarcina magistratului nu constă în neglijența față de îndatoririle de serviciu sau gestionarea dosarului (ceea ce ar fi atras lit. g)), ci rezidă în conținutul soluției adoptate, prin desconsiderarea normelor imperative.

Reținerea exclusivă a abaterii prevăzute de art. 4 alin. (1) lit. i) este în deplină concordanță cu circumstanțele cauzei. Ea reflectă exact natura erorii – o abatere de la litera legii în procesul de deliberare și aplicare a dreptului, comisă pe fondul neglijenței.

5.12 În rezultat, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii constată comiterea de către judecătorul Ghenadie Comerzan de la Judecătoria Edineț, sediul Briceni a abaterii disciplinare prevăzute de art. 4 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

6. Conform prevederilor art. 7 alin. (1) - (3) din Legea nr. 178/2014, sancțiunile disciplinare se aplică judecătorilor în funcție și judecătorilor demisionați pentru faptele comise în timpul exercitării mandatului de judecător. Sancțiunile disciplinare se aplică proporțional gravității abaterii disciplinare comise de judecător și de circumstanțele personale ale acestuia. Gravitatea abaterii disciplinare este determinată de natura faptei comise și de consecințele produse. Consecințele produse sunt evaluate având în vedere atât efectele asupra persoanelor implicate în procesul judiciar în cadrul căruia s-a comis fapta, cât și efectele asupra imaginii și prestigiului justiției. Comiterea repetată a unei abaterii disciplinare reprezintă comiterea unei abaterii disciplinare în perioada de acțiune a sancțiunii disciplinare anterioare, indiferent de tipul abaterii disciplinare comise. Aceasta constituie o circumstanță agravantă și se ia în considerare la stabilirea sancțiunii pentru următoarea abatere disciplinară comisă.

În corespundere cu prevederile art. 6 alin. (1), lit. a) din Legea nr. 178/2014, una din sancțiunile disciplinare care pot fi aplicate judecătorilor este avertismentul.

Conținutul art. 4 și art. 6 din Legea nr. 178/2014 este suficient de descriptiv pentru a permite subiectului procedurii disciplinare, unui judecător, să ia în considerare posibilele consecințe comiterii unor abaterii disciplinare.

Totuși, în acord cu principiile expuse în Carta Europeană privind statutul judecătorilor, gravitatea sancțiunii aplicabile este supusă principiului proporționalității, care impune o corelare adecvată între gravitatea conduitei ilicite, circumstanțele concrete ale comiterii acesteia și impactul asupra funcționării justiției.

În acest context, Plenul Consiliului reține că, la stabilirea sancțiunii, au fost evaluate în mod cumulativ împrejurările în care a fost săvârșită abaterea disciplinară prevăzută la art. 4 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 178/2014, natura și intensitatea încălcării, consecințele produse asupra bunei administrări a justiției, precum și conduita profesională anterioară a magistratului și datele sale individuale relevante.

Rezultatele acestei evaluări conduc la concluzia că aplicarea sancțiunii „avertisment” reprezintă singura măsură disciplinară aptă să reflecte într-un mod echilibrat gravitatea faptei și necesitatea menținerii standardelor de conduită judiciară, fără a depăși ceea ce este necesar pentru restabilirea ordinii disciplinare. Sancțiunea se dovedește proporțională atât în raport cu protejarea încrederii publicului în sistemul judiciar, cât și cu respectarea dreptului magistratului la o apreciere echitabilă a conduitei sale.

Consiliul apreciază că aplicarea unei sancțiuni mai severe ar fi disproporționată în raport cu o eroare de judecată comisă pe fondul neglijenței, după o carieră de 20 de ani și lipsa antecedentelor disciplinare nestinse.

Eroarea judiciar-procedurală comisă, deși a afectat temporar prerogativele de proprietar ale statului, a fost corectată prin control judiciar (recurs) în termen de aproximativ 2 luni. În consecință, Consiliul consideră că aplicarea sancțiunii disciplinare minime este pe deplin justificată. Această măsură este proporțională, are un caracter profund preventiv și educativ și este suficientă pentru a responsabiliza magistratul și a reseta standardul de diligență maximă în cauzele cu impact public major.

7. În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) și (2) din Legea nr. 947/1996, Consiliul Superior al Magistraturii adoptă hotărâri cu votul deschis al majorității membrilor săi.

8. Având în vedere cele expuse, cu 11 (unsprezece) voturi „pro” și 1 (un) vot „împotriva” ale membrilor CSM prezenți la ședință, în conformitate cu art. 7, 39 și 40 din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, art. 22, 24 și 25 din Legea 947-XIII din 19 iulie 1996 și art. 191 alin. (5) din Codul administrativ, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii

H O T Ă R Ă Ș T E:

1. Se admite în parte contestația depusă de administratorul Întreprinderii de Stat „Direcția pentru Exploatarea Imobilului”, Sergiu Stoian împotriva Hotărârii plenului Colegiului disciplinar nr. 4/4 din 27 februarie 2026, emise în privința acțiunilor judecătorului Ghenadie Comerzan de la Judecătoria Edineț, sediul Briceni.

2. Se anulează în parte Hotărârea plenului Colegiului disciplinar nr. 4/4 din 27 februarie 2026, emisă în privința acțiunilor judecătorului Ghenadie Comerzan de la Judecătoria Edineț, sediul Briceni.

3. Se adoptă în această parte o nouă hotărâre, prin care se constată comiterea abaterii disciplinare prevăzute de art. 4 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor și se aplică sancțiunea disciplinară prevăzută de art. 6 alin. (1) lit. a) sub formă de „avertisment”. În rest, hotărârea se menține.

4. Prezenta Hotărâre poate fi contestată la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 de zile.

5. Copia prezentei Hotărâri se expediază spre informare persoanelor vizate și se publică pe pagina web a Consiliului Superior al Magistraturii (www.csm.md).

**Președintele ședinței Plenului
Consiliului Superior al Magistraturii**

Sergiu CARAMAN

Membrii:

Aliona Miron
Ion Guzun
Livia Mitrofan
Lucia Popescu
Tatiana Tabuncic
Natalia Bondarenco
Sergiu Băieșu
Ioana Chironeț
Tatiana Ciaglic
Maria Frunze
Alexandru Postica